

"Ni... ceto..."

EL BE NEGRE

SETMANARI SATÍRIC.

... ni pongo rey "

Any VI - Núm. 232

Barcelona, 15 d'abril de 1936

Preu: 20 cèntims

Contra la República

Les indignes campanyes de la premsa francesa

Personne ne l'avait jamais vu manger comme ça!

Il a trouvé le moyen de bien digérer

El mateix dia que el senyor Alcalá-Zamora era donat de la Presidència la premsa francesa, en una seva campanya contra la República espanyola, publicava el gravat que reproduïm de "Le Petit Parisien", en el qual es pot veure

que sembla voler insinuar que l'ex-president pertanyia al partit radical.

Però més que l'actitud en si, és vexant i irrespectuosa la llegenda que l'acompanya. Mai ningú no l'havia vist menjar així! —diu, I com si amb aquesta frase, plena

de terribles intencions, no n'hi ha gués prou, afegeix: Ha trobat la manera de pair bé.

No cal ésser gaire viu per adonar-se que amb aquesta maniobra la gran premsa de París intenta demostrar que — és un càrrec impropri dels estòmacs delicats.

Esperem que el Govern de Madrid sabrà respondre com cal a aquesta provocació i, en el darrer dels casos, si és qüestió d'aplicar sancions, no dubtarà d'enviar d'ambaixador a París el propi Emiliانو.

Els s'ho han buscat!

Bibliofilia del ram

L'Associació de Periodistes de Barcelona ha editat uns altres Anuals del Periodisme Barceloní.

D'annals d'aquests, l'Associació sembla que n'edita una cada mes, molt ben impresos, a cal editor Sallent, de Sabadell, pàtria d'en Costa i Déu, president perpetu de l'Associació.

Els Anuals del Periodisme de l'Associació del senyor Costa i Déu són una publicació molt curiosa. Els diaris i els socis saben que s'han publicat perquè es publicaven unes gaselles que diuen que qui els vulgui els ha d'anar a cercar al local social, on us en donaran un, és clar, si no us diuen que s'han exhaurit, que, de vegades, fins i tot és veritat.

Els Anuals són una edició de bibliofília que honora l'Associació en general i el senyor Costa i Déu en particular i en cada número, i que costen a l'Associació deu mil (10.000) pessetes cada any. Això dona molt de prestigi a l'entitat i ajuda la indústria sabadellenca amb aquesta edició i amb la de gran quantitat d'altre paper imprès de l'Associació, i li dona facilitats per fer esperar les vidues dels socis morts, uns quants mesos a cobrar l'auxili que els Estatuts assenyalen per defunció.

Amb entitats com aquesta, els periodistes aviat ho tindran tot pagat. Ja es parla de posar en candidatura per a pròxim president perpetu, quan se'n cansi el senyor Costajussà, el senyor Eufemi Rodríguez, que acaba de reingressar al periodisme actiu, activíssim, encarregant-se de la direcció del gran rotatiu El Eco.

Aquest número ha passat per la censura

S'ha tornat a solucionar el conflicte dels metal·lúrgics

El conflicte dels metal·lúrgics segueix, com sempre, pel camí de la solució. La setmana passada es solucionà set vegades més i no són pas exagerats els vaticinis dels optimistes que aquesta se n'ha de solucionar nou. S'espera que en els anys a venir cada setmana superarà la marca de les anteriors i que la C. N. T., amb el seu esperit de catalanitat per tothom reconegut, amb les cotitzacions dels seus adherents, proporcionarà als metal·lúrgics parats, i sense necessitat que aquests s'humil·lin a acceptar condicions antirevolucionàries i antianarquistes, els jornals i els avantatges que els patrons catalans ofereixin i els que la C. N. T., en nom dels seus súbdits, demana. Veurem, d'aquesta manera, una Catalunya rica i plena i els nostres obrers podran dedicar-se a fer-se les unglies i a comprar els productes que els oprimits per la burgesia fabricaran a la resta d'Espanya.

Es diu que en aquest sentit la Soli publicará aquesta setmana un editorial taxat per la censura.

LA NOTIFICACIÓ

—Diu que el deixin en pau que està descansant.
—Doncs que en pau descansi!

Els misteris de la premsa

No sortim de misteris. Dimarts La Humanitat publicava la següent notícia:

Un home ferit en circumstàncies estranyes. — Francesc Santiago Corpas estava segont en un camp de Can Tunis quan se sentí, de sobte, ferit d'una mà. Assistit al Dispensari corresponent, resultà que la ferida era de bala.

Practicades les recerques del cas

al lloc de l'accident, hom pogué deduir que amb la falç havia tocat un projectil i havia produït la sortida de la bala que el ferí.

El mateix dia, La Notícias la donava de la següent manera, en la primera columna de la segona pàgina:

Accidentes casuales. — Mientras manipulaba un arma de fuego, se le despiró ésta, hiriéndole. — En el dispensario del Taulat fué asistido a últimas horas de ayer, Francisco Santiago Corpas, de treinta y cuatro años, domiciliado en las Barracas del Somorostro, núm. 54, que presentaba herida por arma de fuego con orificio de entrada y salida entre el cuarto y quinto espacio carpiano, de pronóstico reservado.

Dichas lesiones le fueron producidas, casualmente, manipulando un arma de fuego en el Pla de Bages.

Después de auxiliado de urgencia el paciente pasó a su domicilio.

I a la columna cinquena, d'aquesta:

Herido mientras segaba. — Francisco Santiago Cortes, declaró a la policía que cuando se encontraba segando hierba en un campo de la barriada de Casa Antúnez, con la punta de la hoz tocó sin duda a un cartucho que se hallaba oculto en la tierra, estallando éste y produciéndose una herida en la pierna derecha de pronóstico reservado, de la que fué asistido en el dispensario.

Els diaris parlen de crims misteriosos, però trobem que ho és molt el d'aquest accident d'aquest individu que dient-se Francesc Santiago Corpas es fereix segant, a la mà, per haver tocat un projectil a la falç, a Can Tunis, amb el nom de Francesc Santiago Cortes es fereix a la mateixa mà, manipulant una arma de foc al Pla de Bages i amb el mateix nom i en el mateix moment es fereix, segant amb la falç i a Can Tunis, a la cama.

Si la falç no és una arma de foc, si el Pla de Bages no és a Can Tunis o si tot plegat no és falç, ni!, fals, no ho entenem. Caldrà que la policia no ho esbrini.

Gat escaldat...

La fundació del Sindicat de Presidents de la República

En vista de la situació creada per la destitució del President de la República, el senyor Alcalá Zamora ha llançat una crida al país, com ja s'havia anunciat, en la qual, segons s'entén, protesta del procediment emprat, explica la seva labor en els anys de la seva magistratura, exposa el seu parer sobre la necessitat d'anar de dret a una reforma dels articles 26, 81 i 82 de la Constitució i els altres, i anuncia la constitució — naturalment, reformada — del Sindicat de Presidents de la República, del qual ell forma el Comitè.

El Comitè del Sindicat de Presidents de la República presenta tot seguit unes bases que, convenientment traduïdes del cordovès, són les següents:

1. Les quaranta hores cada dia i, cap al tard, amb rosari, jaculatoria i plàtica.
2. Confessió diària del President del Consell i, com a penitència, neteja per aquest de les hores del President de la República.
3. Dret a sermó, d'un mínim de dues hores, que el Govern escoltarà cada dia.
4. Dret d'interpretació dels acords del Consell de Ministres.
5. Dret d'interpretació dels articles de la Constitució, especialment el 28.
6. Extensibilitat a l'arbitri presidencial, de l'esmentat article 28.
7. Dret d'acomodament sense explicacions del Consell de Ministres.
8. Dret de donar totes les explicacions.
9. Dret de veto universal.
10. Dret de veto especialment per tot el referent a Catalunya.

—Passa pel Sindicat i veurem si podem fer-te readmetre.

12. S'estableix el Jurat Mixte de la Presidència de la República, format per parts iguals per Presidents de la República i Presidents de la República, que fallarà en els conflictes entre els obrers Presidents de la República i el patró, Congrés dels Diputats, sense apel·lació.

Pel Comitè,
El Comitè,
Nicolet Alcalá-Zamora
El manifest acaba amb aquest crit:

¡Obreros! ¡No voté!
¡¡Protelarios!! ¡¡A defenoz contra el esquilaje!!
¡¡Viva la huelga general antirrevolucionaria!!

Coses de Setmana Santa

En donar compte de la processó de Dijous Sant celebrada al poble de Tarancon, La Publicitat deia el següent:

Entre un dels joves i Jesús s'han canviat alguns insults que han donat lloc a alguna alarma. Hi ha intervingut la policia.

Cal advertir que el Jesús abans esmentat és Jesús arca López, veí de Tarancon i no de Nazareth, com les circumstàncies especials del fet semblaven indicar.

Ginebra a galet

La S. de les N. s'ocupa del vici dels etiops de consumir gasos tòxics italians

Ginebra, 8. — La Comissió dels Tretze s'ha reunit per tractar de la reclamació presentada per Etiòpia contra l'ús de gasos tòxics per Itàlia. Després d'una llarga deliberació, el Comitè ha acordat demanar un informe a la Comissió dels Juristes per saber si es podia reunir per parlar de l'ús de gasos tòxics pels italians. Després d'acordar això, ha acordat reunir-se novament demà.

Reuter.

EL COMITE DELS TRETZE NO POT ACORDAR RES

Ginebra, 9. — El Comitè dels Juristes ha lliurat el seu informe al Comitè dels Tretze. El Comitè dels Juristes ha acordat que el Comitè dels Tretze no podia ocupar-se de l'ús dels gasos tòxics per Itàlia.

Un cop llegit l'informe, el Comitè dels Tretze ha acordat, a proposta de Mr. Eden, dirigir una sentida crida als dos belligerants, invitant-los a adoptar totes les mesures per evitar l'ús dels gasos tòxics. No obstant, diu que creu que

EL DIPLOMATIC

—Té, ara no sé de quin comitè soc.

fan els etiops, cosa que demostra una vegada més que es tracta d'un poble, ja no solament salvatge, sinó vicis en grau extraordinari, puix la indústria italiana no pot donar l'abast i Itàlia no té cap culpa si aquells indígenes s'intoxiquen en massa.

Agència D'Annunzio

EL COMITE DELS TRETZE ACORDA

Ginebra, 11. — El Comitè dels Tretze, després d'examinar la resposta del senyor Mussolini, ha acordat que, segons l'informe dels juristes, no podia ocupar-se de la qüestió dels tòxics que, com el seu nom indica, havia de passar a la Comissió de l'Opi.

Immediatament la Comissió de l'Opi ha acordat reunir-se per a tractar de l'acceptació de l'encàrrec i nomenar una Sub-comissió dels Gasos Tòxics.

LA PRODUCCIO I CONSUM DE GASOS TOXICS REGLAMENTADA D'UN COP

Ginebra, 12. — La Sub-comissió dels Gasos Tòxics s'ha reunit i ha acordat mostrar-se contrària de la supressió dels gasos tòxics, perquè la supressió dels gasos tòxics significaria la supressió de la Sub-comissió dels Gasos Tòxics dintre la Comissió de l'Opi. La Sub-comissió dels Gasos Tòxics ha acordat reglamentar l'ús dels gasos tòxics, recomanant als Governos interessats que vigilin i controlin, d'una part (Itàlia), la fabricació i venda, i de l'altra (Etiòpia), el consum, per tal de portar les estadístiques de la S. de les N. al dia i amb tota exactitud, per tal d'estudiar-ne els efectes benéficosos per al productor i els inconvenients que, usats sense la moderació deguda, poden tenir per al consumidor i poder recomanar als dos, amb fonament de causa, els procediments més apropiats a un augment de rendiment i eficiència.

LA S. DE LES N. ACABA LES GUERRES

Ginebra, 14 (Urgent). — S'ha reunit el Consell de la Societat de les Nacions per a prendre transcendents acords per salvaguardar la pau mundial. Després de deliberar sobre els informes presentats pels delegats, ha acordat:

a) Per tal de controlar des d'ara totes les guerres, convertir el Palau de les Nacions en mercat central i dipòsit únic de les armes i municions.

b) Que per a dificultar les guerres, no en podran fer més que aquells països que hi puguin destinar sumes superiors a 10.000 milions de lliures esterlines. El bel·ligerant que faci la guerra sense aquest capital, serà considerat agressor, i se li aplicaran amb tot rigor les sancions corresponents. Segueixen els acords.

Fabra.

PASQUA

—Després diran si sóc menja-capellans!...

Paradisos hertranencs

D'Act d'allà, la revista dels sants aristocràtics, publica, en el número de Primavera, un article, és clar, molt il·lustrat, titulat "La pàtria de Katherine Mansfield" (Nova Zelàndia), amb una il·lustració que porta el següent peu:

El riu Mai-Tai vist des del camí de Nelson, en el Sud de l'illa.

El riu Mai-Tai vist? Vaja, que això deu ésser un camelo de l'Aurora Temprana!

—Després diran que no se Pestimen la República.

—I tot és fer-li festes.

—Altra vegada en Zulueta! Aquest Azueta és més tossut que Déu!

LA BORSA LA VIDA

COTITZACIONS
F. C. Madrid, Alcalá, Zamora...
Artículos numerados...
Priego y Fuerza del Guadalquivir...
Rep Pública (14, IV, 1931)...
Isaac, Samuel, Levy i Companyia...

La puja sobtada d'Artículos numerados fins arribar a cotitzar amb fermesa els 81 entens, ha influït, i no poc, en la trista fi d'aquell ferrocarril. Cal reconèixer, però, que darrerament gairebé ja no podia anar ni amb rodes.

Per tal que els nostres lectors es convencin una vegada més de l'absoluta serietat del nostre periòdic, i especialment de la nostra secció de "La borsa o la vida", els oferim el contrast d'un comentari publicat a l'última Hora de dijous de la setmana passada. Fa així:
Comentari. — Sobre les cotitzacions no es pot fer cap comentari de la sessió de borsa d'avui.

Respecte a la manera de comportar-se en el saló de sessions, si que se'n pot fer, de comentari; si hi ha sessió, el qui hi vulgui anar que hi vagi, i el qui no hi vulgui anar que es quedi a casa seva o se'n vagi a passeig, puix que cridar o llançar blat sobre dels concorrents diu molt poc a favor de la cultura, i menys encara per als que fan la protesta contra el laïcisme, cosa que vol dir que són catòlics, apòstòlics i romans, i per això ja haurien de saber aquests senyors que per a ells avui és un dia de recolliment.

Això, tal com raja, ho ha publicat un diari que vol fer-se passar per seriós. Una mica de formalitat, senyors!

MERCAT DE OCASIONS
Compra-Venda-Canvi de mobles i tota classe d'objectes
TOT D'OCASIO
Corts, 414 - Tel. 30422

BADRINAS - Mobles
Diagonal, 460 - Telèfon 78968

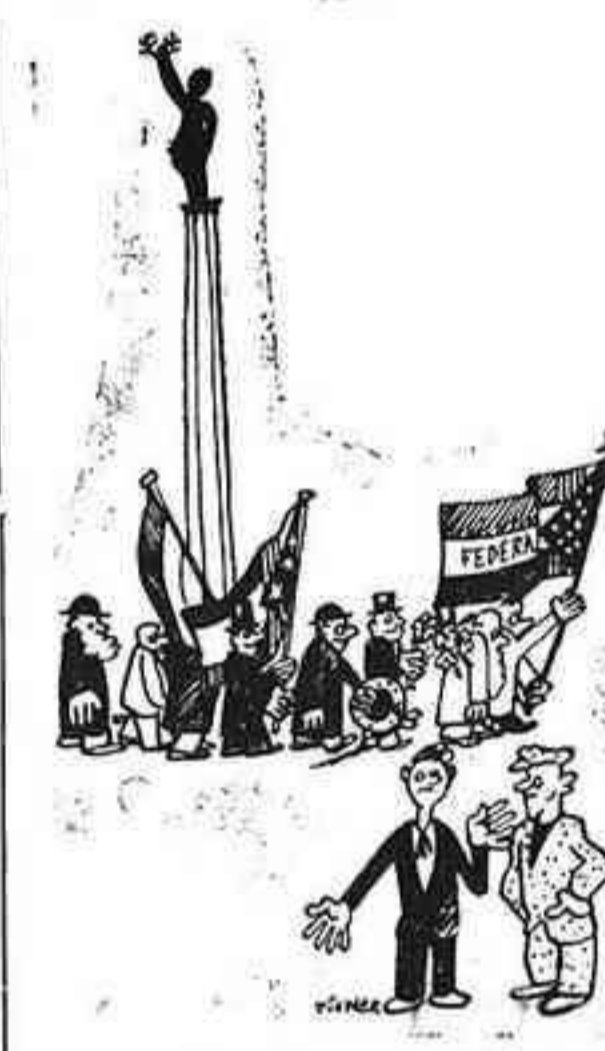
Ciudadà elegant i econòmic, el vostre sastre i camiser no pot ésser altre que la Casa Bastida
Passeig de Gràcia, 18
Gran Basar de Sastreteria i Camiseria Sistema Nord-Amèrica
Allí trobareu el vostre vestit i la vostra camisa amb totes les comoditats de preus. Ni liquidacions ni rebaixes de preus no poden res amb nosaltres. Solament els 55 anys d'experiència comercial permeten de fer el que fa la Casa Bastida.

DIPLOMACIA

Des que Azaña va pujar al Poder, ens havíem demanat més d'una vegada com redimoni era possible que els ambaixadors de la República (això "de la República" és una manera com una altra per entendre'ns), continuessin tan tranquil·lament en els seus llocs, sobretot els ambaixadors a París i a Berlín, monàrquic notori, el primer, i antiazañista, encara més notori, el segon.

Però tot ve que s'aclearix. N'hi ha hagut prou amb que el senyor Alcalá-Zamora deixés la presidència de la República, perquè el Consell de Ministres fes públic que s'havia ocupat d'una combinació diplomàtica que afectava, entre altres, les ambaixades de París, Berlín i també la de Londres, on el senyor Pérez de Ayala ha fet mèrits més que suficients perquè hom l'envii a fer... novel·les.

Doncs bé: sabeu per què no hi havia hagut manera, fins ara, de republicanitzar la diplomàcia espanyola? Perquè el senyor Alcalá-Zamora s'hi oposava rodonament. Cada dia que passi es veurà més clar que amb aquest tret—el que ha fet caure don Niceto—s'han tocat molts pardals.

No ho entenc: són laics i van a seguir monuments!

OPOSICIO DES DE LA PRESIDENCIA

L'Agència Febus ha contat que el motiu que decidí el Govern a precipitar la destitució del senyor Alcalá-Zamora fou una indiscreció del senyor Ventosa i Calvell, el qual hauria contat en un grup d'amics els termes d'una seva entrevista amb don Niceto en el transcurs de la qual aquest hauria dit mil penaments del Front Popular i dels seus governants.

Per la nostra banda, podem afegir que en el darrer Consell de Ministres celebrat sota la presidència del senyor Alcalá-Zamora, aquest pronuncià un discurs dient exactament el mateix que el que el senyor Calvo Sotelo havia presentat el dia abans als diputats de la seva minoria, com el pla de campanya de les dretes contra el Govern.

Aleshores, el senyor Azaña digué: —Accepto que se'm faci oposició des dels escons del Parlament; el que no podem acceptar és que se'ns faci oposició des de la presidència de la República.

Aquestes paraules, dites en ple Consell de Ministres, tenien una certa gravetat. Els fets no tardaren a confirmar-ho.

EN SASTRERIA TENIM:
100.000 vestits confeccionats, patèn, des de 15 pessetes.
100.000 vestits confeccionats, llaneta, en gustos moderns, tall anglès, a 40, 50, 60 i 75 ptes. el més superiors.
100.000 pantalons confeccionats, des de 5 pessetes, i classes més superiors a 8, 10 i 15 pessetes.
Amb un petit suplement li podem fer el vestit a la mida, com també, si li precisa, tenim una secció que ens permet lliurar-li a la tarda el vestit encarregat al matí.
EN CAMISERIA TENIM:
100.000 camises de gran estil, a 4'95.
100.000 camises de diferents qualitats, en zefirs, popelins i rayons, a 6, 8 i 10 pessetes les més superiors.
Fem camises des de 8 pessetes, i de rayon des de 12 pessetes.
Per bé que estem situats al Passeig de Gràcia, som la casa més barata de Barcelona.
Obsequiem tots els compradors amb diferents regals i segells de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvi.

amb el cor a la mà

Romance de la política infiel

¿Y que me jugué la vida para echar al rey Alfonso... ¿Y su camino he seguido!
¿Quién duda de mi valor? ¿Quién duda de mi osadía? No volveré temporal como el que a mí me mecía... Yo sorteé el gran vaivén cuando la nave se hundía... ¿Quién duda de mi valor? ¿Quién duda de mi osadía?

¿Quién me lo agradece a mí que haya enterrado, marchito, D. Alejandro Lerroux y su galdoso partido, espejo de la honradez y ejemplo de sacrificio? ¿Quién me lo agradece a mí que haya enterrado el "Partido"?
¿Quién me lo agradece a mí que haya llegado a ministro D. Gil de la calza azul —lo de verde no me rima— y que haya llegado a ser personaje el gran Cirilo? ¿Quién me lo agradece a mí que haya llegado a ministro?

¿Y quién me agradecerá mi más preciada conquista, aquél que por tela fué y se quedó sin camisa ni partido ni noción de vergüenza y de pudicia? ¿Y quién me agradecerá mi más preciada conquista?
La base de la nación ensanché hasta lo inaudito: los lumberas que aporté no tienen comparativo. ¿Dónde hay un Rico Avello o un Castiello o un Cirilo? La base de la nación ensanché hasta lo inaudito.
Yo llegué siempre puntual a la oficina, en su día... Nunca una queja escuché...

¿Por qué, pues, tanta desdicha? Yo cumplí como el mejor. ¿Por qué decir que no sirvo? Yo llegué siempre puntual a la oficina, en su día...
Me porté como quien soy, como un cordobés legítimo. Y por mi sangre y mi fe, por mi valor y mi sino juro que me han de pagar cara su gran osadía quienes, con mi merecer y mi voluntad, afirman que no soy hombre leal, iyo que me jugué la vida para echar al rey Alfonso y su camino he seguido!

EL DEFENSOR QUE ES MEREIXIA

El senyor Alcalá-Zamora havia dit i repetit: —Mientras yo sea Presidente, la Generalidad no volverá a tener el Orden público.

Per tal que ningú no es pogués considerar enganyat, ho havia participat, així mateix, en els Consells de ministres del Govern Azaña que s'havien celebrat sota la seva presidència.

Però com que en aquest món tot se sap, els diputats catalans també s'assabentaren d'aquesta simpàtica disposició d'esperit de don Niceto.

No cal dir que li correspongueren com es mereixia i, junt amb ells, els nacionalistes bascos, que votaren com un sol home per la destitució del President antiautonomista.

Aquest, però, pogué tenir el consol de veure que l'home que ell defensava amb més braó era un català: el senyor Ventosa.

Val a dir que aquest senyor Ventosa fou també qui defensà fins el darrer moment Alfons XIII.

(El President de Letònia ha acabat feliçment el seu mandat). —Aquest si que té bona letònia!

"SI NON E VERO..."

A Priego hi ha un sabater que va penjar a la porta de la seva botiga un rètol que deia:
Provedor de Su Excelencia. I, a sota, un discret afegitó:
Tambien se hacen zapatos.

Per entendre-ho, cal tenir present que a Madrid li deien el Botas.

ELS GERMANS LLATINS

En la seva secció "Ces messieurs de la Finance", Le Rire del dia 11 d'abril publica la nota que traduí a continuació:

Els vauquistes de Barcelona ens donen un tast de les joies que aporten els governs de front popular. Judgeu-ho per aquesta seva ordre del dia:

"En cas que els industrials no acceptin les reivindicacions dels vauquistes, aquests intentaran d'emparrar-se de les fàbriques i dels comptes en la banca; si la policia s'hi oposa, s'engegarà immediatament al carrer un moviment revolucionari.

Tot això—conclou Le Rire—, no us incitarà pas, segurament, a comprar valors espanyols.

Afegim que mentre El Be Negre és copiosament revisat per la censura, Le Rire pot comprar-se tranquil·lament a tots els quioscos de Barcelona, de Catalunya i d'Espanya.

Després diran que no hi ha llibertat de premsa! ...De premsa francesa, s'entén.

QUE CONSTI

La setmana passada vàrem publicar una nota en la qual, entre diverses veritats, deïem una mentida com una casa. Dèiem (que Stalin ens perdoni!), deïem que el senyor Cardús, secretari del Conseller del Treball, és comunista.

I bé: el senyor Cardús no és comunista ni ho ha estat mai. Constí que fem aquesta rectificació espontàniament, el qual, dit sigui entre nosaltres, és la millor mena de rectificació que hi ha.

CAMINS DE NIT

Fa uns quants dies corren per Barcelona els elements universitaris que sota el nom de "La Barraca" han donat diverses representacions teatrals.

Tothom, més o menys els haurà vist. Si no a ells, un òmnibus que ho diu. Aquest òmnibus és molt semblant als que fa temps tenien les forces d'assalt.

A principis de setmana, les dues camionetes varen sortir una nit, a les nou tocadetes, cap a Terrassa, on estaven compromesos per donar una representació. En una hi anaven els actors, a l'altra els decorats. Aquesta última, amb la bona intenció d'arribar més aviat, agafà una drecera, no se sap quina, la qüestió fou que no va arribar fins prop de la una a Terrassa. La funció fou suspesa. Malgrat tot, l'endemà es va fer la representació a Terrassa. El dia següent es feia a Sabadell. Sembla que els sabadellenes són experts en l'art d'ensenyar les dreceres que conduïxen a Terrassa. El xòfer de la camioneta no s'explica com l'endemà, en menys d'una hora, va arribar a Terrassa. És una població tan misteriosa!

ELS EFECTES I LA CAUSA

Dissabte, com totes les setmanes, a primeres hores de la tarda, fou repartida entre els subscriptors, la revista Radio Barcelona.

Poca estona després començava el temporal de pluja, llamps i trons que tothom recorda. ...que tothom recorda i tothom comprendrà si es té en compte que l'article de fons de Radio Barcelona era una salutació primaveral que signava — naturalment — el senyor Adrià Gual.

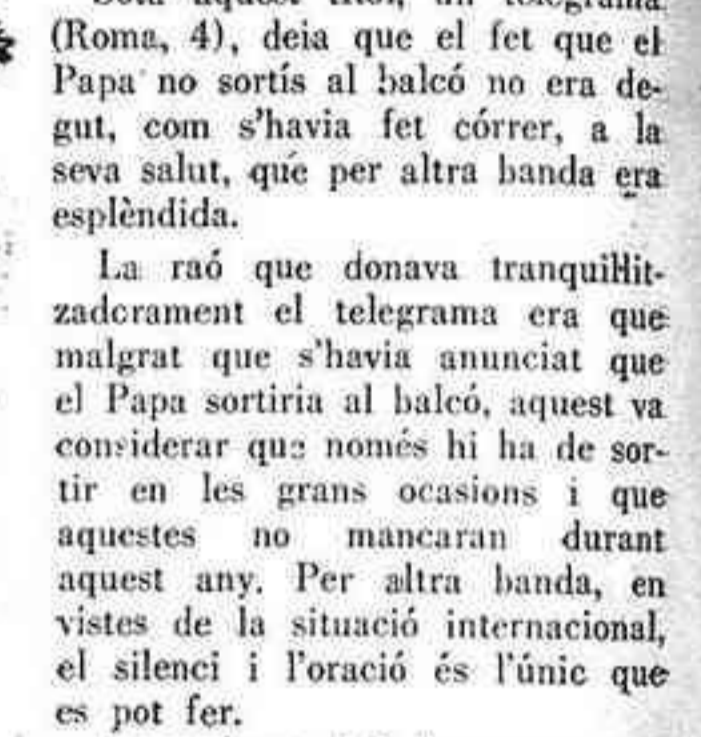
LA SITUACIO INTERNACIONAL D'UN BALCO

El dia 5 d'aquest mes, El Correo Catalán portava, en una de les seves pàgines exteriors, un solt que deia: El estado de salud de Su Santidad es satisfactorio. En realitat, ningú no ho havia dubtat.

Sota aquest títol, un telegrama (Roma, 4), deia que el fet que el Papa no sortís al balcó no era degut, com s'havia fet córrer, a la seva salut, que per altra banda era esplèndida.

La raó que donava tranquil·litzadorament el telegrama era que malgrat que s'havia anunciat que el Papa sortiria al balcó, aquest va considerar que només hi ha de sortir en les grans ocasions i que aquestes no mancaren durant aquest any. Per altra banda, en vistes de la situació internacional, el silenci i l'oració és l'únic que es pot fer.

A nosaltres, això de que no surti al balcó i digui, en canvi, que la millor manera de protestar de la invasió a l'Abissínia és amb el silenci i l'oració, no ens convenç. No sabem per què no es pot sortir al balcó i fer l'oració igualment.

(El President de Letònia ha acabat feliçment el seu mandat). —Aquest si que té bona letònia!

FER OLLA

Dimecres passat, El Correo Catalán portava un solt escrit en un to desconegut i desproporcionat a les dimensions del piadós diari. El títol deia: "Por Cristo y por España a defender a los niños. ¡Pobres niños!" I, a sota, amb lletres més petites i entre parèntesis, afegia: (Nota de la F. A. E.)

En el primer paràgraf, l'esmentada nota pregunta al lector si sap el que ha passat a Rússia, i si ho sap, que pensi que el mateix que allí s'ha esdevingut, passarà aquí.

Perquè tothom se'n convenci, es refereix a un recent decret del ministre d'Instrucció pública, organitzant el certificat d'estudis primaris. Què significa aquell decret? Doncs: assalts a les tendes.

Per acabar, reproduïrem els darrers paràgrafs de la nota, que diuen:

Estamos en los primeros días de una bárbara guerra contra los niños españoles. ¡Por Cristo y por España, a defender a los niños!

Unión de todos los colegios privados. Unión de los padres y madres de familia. Organización de Comités en todos los Colegios. Protestas. Exposiciones a los ministros y a los diputados. Propaganda.

Aquesta F. A. E. s'assembla massa a la F. A. I.

EL QUE CAL FER PER VENDRE

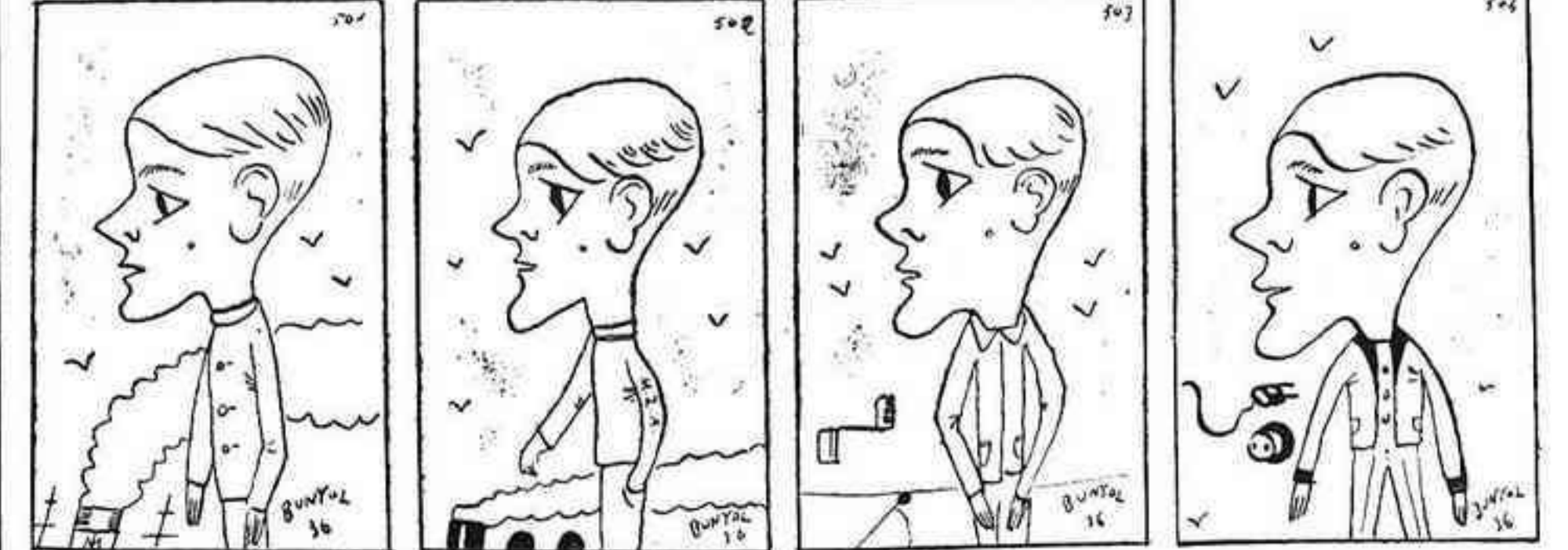
Educación de la dependencia era el títol d'una gasetilla d'una entitat catòlica que publicava La Vanguardia el dimarts passat, en la qual s'esmentaven els temes d'un curs. Són els següents:

Qué necesita poseer el dependiente propagandista. — Composición de un discurso. — El mitin. — La polémica. — La improvisación. — Psicología del auditorio. — Declamación oratoria. — Dicción y prácticas.

Com es pot veure, des de la polèmica fins a l'acció, hi és tot. Es fa necessari que s'organitz un curs en el qual s'expliqui la manera de desempallegar-se d'un dependent que us vol vendre uns calcotets que no us fan goig. Sinó, no hi haurà altre remei que comprar per correspondència.

Concurs infantil d'El Be Negre

CONVOCATORIA
Tots els nens no majors de cinquanta anys ni menors de nou mesos, poden passar per la Redacció d'El Be Negre per tal que el dibuixant Bunyol els faci veure que els fa la caricatura. La semblança no és garantida, però, com que ja consta el nom al peu de cada caricatura publicada, la identificació pot efectuar-se amb tota comoditat.
Durant aquest acte, el caricaturista Bunyol preguntarà als infants per llur vocació i per la salut de la família. (Prohibida la reproducció a cap diari de la nit que no sigui L'Instant.)

501. Francesc Sardineta. Vol ésser: mariner. 502. Josep Carbó. Vol ésser: maquinista. 503. Lluís Corrent. Vol ésser: tranviàire. 504. Maria Collfort. Vol ésser: planxadora.

Dr. CASASA
BLENORRAGIA AGUDA I CRONICA, GUARIMENT TOTAL - SIFILIS PELL-LLAGUES DE LES CAMES
Tallers, 29 entresol de lla i 1 de 5 a 8 PREUS ECONOMICS

El Be a les Fogues

LES ESTRENES

Aquest dissabte de Glòria ha marcat, per als cinemes de Barcelona, la resurrecció de la revista. A l'Astòria, al Fantasio, al Femina, al Maryland, hi ha hagut jazz i ballaruga.

Ja se sap: la primavera, la sang altera.

MARYLAND

Cada dia tarda i nit el film de les 437 riallades

Hores de projecció
Tarda: 3'30, 5'30, 7'15
Nit: a les 10
Seient: 2'50

Barret de copa és un film perfecte dintre el gènere. La música és deliciosa — sobretot, l'inoblidable "Check to check" i el número de la pluja—. Hi ha un còmic de tot primer ordre, Edward Everett Horton, i una noia plena de gràcia, Ginger Rogers.

Amb tots aquests elements, es pot fer un film perfecte, però— però— el barret de copa té, encara, alguna cosa més.

Hi ha Fred Astaire.

Fred Astaire no sols és un ballarí excepcional, sinó que ha creat, a base de la dansa, un art nou. I aquest sí que és un art que be lluga!

En alguna altra banda hem escrit que, dintre el cinema, Fred Astaire ocupa una categoria en la qual sols són admesos un Chaplin, un Walt Disney. Avui, des de les pàgines més serioses d'El Be Negre, ho volem ratificar.

Aneu a veure, aneu a escoltar Barret de copa. I no us diem que sabreu el que és bo, perquè ja ho sabeu des d'ara.

FANTASIO

Una magnífica pel·lícula alegre optimista i de gran espectacle

WARNER BAXTER LICE FAYE ★★ JACK OAKIE

EL REY DEL BATACLAN

Quelcom nou en el gènere de revistes cinematogràfiques

Abans d'aquest film actuava a l'Astòria l'orquestra del Hot Club, dirigida per Mates.

Mates és un bon director i, sobretot, un pianista extraordinari.

PUBLI GINEMA

Passatge de Gràcia, 57
Telèfon número 7 9 6 9

Sessió continua 3 tardes a 1 matinalada
Seient 1 pesseta

Reportatges d'actualitat Mundial
Segons visió

UFA Exclusiu ECLAIR JOURNAL Exclusiu
PARAMOUNT - Viatges - Documentals
Tots els dilluns canvis de programa

El que voldríem saber és per què aquest jove, que és català, quan s'adreça al públic, també català, ha de parlar en castellà.

Aquesta mateixa broma, que aru ha repetit a l'Astòria, ja ens la va fer al Palau de la Música Catalana el dia del festival del Hot Club.

Ja som massa grans, senyor Mates!

Amb la Melodia del Broadway 1936, la Metro ens ha volgut presentar una contrapartida de Fred Astaire, però en el gènere femení.

Es tracta d'una ballarina, Eleanor Powell, capaç de fer-vos rodar el cap.

El film, en general, no mata, però hi ha algun número de música extraordinàriament agradable.

I, vinga jazz!

El rei del Bataclan no aporta res de nou a la matèria, però està servit per una excel·lent interpretació.

Sempre valen més cinc minuts d'un espectacle així que totes les revistes madrilenyes del Còmic.

COLISEUM

Avui i cada dia
3.000 metres - 3.000 rialles, amb

HAROLD LLOYD VIA LACTEA

¡Atenció! ¡Atenció!
Es un film Paramount

El gondoler de Broadway us ofereix, a partir d'un film molt animat, ocasió de veure i de sentir els excepcionals Mills Brothers, que tots els aficionats als discos de jazz ja coneixen.

Serveixi per aquest film el que diem de l'anterior.

Els admiradors de la petita Shirley Temple tindran una nova ocasió d'engrescar-se amb el film Rebel.

Es tracta, naturalment, d'una història que té per objecte principal posar de relleu els dots extraordinaris de la menuda actriu.

A nosaltres, hi ha una cosa de Shirley Temple que no ens agrada: és que, per la seva edat, ho fa massa bé.

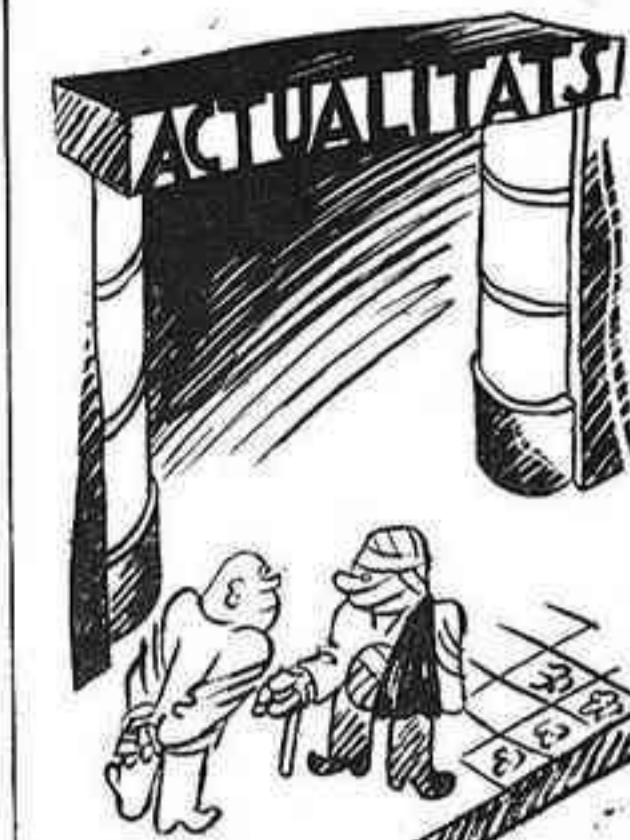
Cada dos o tres anys veiem arribar Harold Lloyd amb una simpatia semblant a la que inspira Charlie: és un vell amic de la nostra infantesa que també aporta la seva silueta coneguda, una comicitat ben pròpia, les seves bromes, els seus mètodes, la seva tècnica una mica passada de moda.

CAPITOL

CADA DIA
La millor pel·lícula

En el mateix programa
El payo mortífero
PER
RALF BELLAMY

Sessió continua de 4 a 12'30

CINEMA EN RELLEU
—T'has barallat amb la sogra?
—No; és que m'han donat jila dos!

Fa l'efecte que els seus films són fets en un reconet de Hollywood que el progrés no ha alterat. Són les bones històries puerils de sempre davant les quals hom no és massa exigent, i que se salven, a fi de comptes, per una rivalitat heretada de les comèdies de l'època de les corredisses i dels pastissos de nata.

La via lactia, darrer film d'Harold Lloyd, està perfectament dintre la tradició.

MOLT BEE!

Com el lloro del conte, hauríem d'exclamar, referint-nos al Dissabte de Glòria teatral:

—Quina nit!

Tots els teatres de Barcelona estrenant! Com que per donar l'habitat només vàrem tenir temps de treure el nas per cada teatre, en parlaré una mica, només, de cada un. Llançem-nos-hi!

Comencem pel Principal Palace, que diu que hi fan català. Un senyor de Barcelona (i que el senyor Amichatis i Renovación ens ho perdonin), és una llaua solemne.

El dia de l'estrena hi havia vint espectadors dormint.

(Els desvetllats eren quinze.)

OLIMPIA

CIRC EQUESTRE
Grandios exit del sensacional programa amb el famós fakir indi

BLACAMAN

El fascinant de peres, amb els seus 30 lleons, cocodrils i serps "boas" gegants. A més: Ethel Anderson, Nito Ano Rubio, Trio Volair, Barmanes; Rubio, Aeris, 7 Mendez, Trio Palmieris, July, Americ i pamplinas, etc.

14 ATRACCIONS 14
60 ARTISTES 60
Tots els dies gran exit
CIRC OLYMPIA

En Un senyor de Barcelona es fa broma adhoc amb la crisi del teatre català. Ja està dit tot!

Al Novetats, Cèlia Gámez va estrenar *Ki-ki*.

Es la primera revista apta per a senyorettes.

Per a senyorettes que els agradi dormir al teatre. El millor de la revista són els decorats de Fontana.

Rebelda
Shirley
TEMPLE

20th
FOX

L'ESPECTACLE TRIOMFANT! ASTAIRE GINGER ROGERS

AVUI I
CADA DIA
ASTORIA

AMB LES QUATRE NOVISIMES DANSES QUE TRASBALSAN EL MÓN:

"El Nubarrón",
"El Piccolino",
"Mejilla contra mejilla"
i "Sombrero de Copa"

SOMBRERO DE COPA
UN FILM RADIO...NATURALMENTE!

rolld Lloyd, està perfectament dintre la tradició.

Dissabte de Glòria estrenaren a Catalunya el film espanyol *Morena Clara*.

L'hariem trobat més indicat per a la setmana de Passió.

Tempesta sobre Mèxic, film d'Eisenstein, té unes fotografies i un ritme d'enterrament.

En cinema, admetem la plàstica

GRANJA ROYAL

Avui i cada dia
Tes i sortides
de Teatre
Amenitzats per
la formidable orquestra
CRAZY BOYS
amb la simpàtica Star
LYBIA DIMAS
Demà dijous de 10 a 12 nit
CONCERT EXTRAORDINARI
per **Ca me Bou**
BONAPLATA
i el Sextet **TOLDRA**

Els altres números del programa de l'Olympia són, senzillament, una presa de número.

Al Tivoli es van presentar els russos i el seu espectacle de "La Chauve Souris" (El Calb somriu).

Es una meravella de color, de gràcia i de llum.

Té ritme.
(Ja era hora que nosaltres poguéssim usar aquest tòpic!)

Sí, senyors: té ritme! Com l'Escasans.

La presentació de *La rata piyyada* és esplèndida. Ni els decorats són del senyor Zabala, ni els mobles del senyor Artigan.

Al Còmic no van estrenar res. Ells, vinga fer el *Son... naranjas de la China*. Però amb un canvi: Isabelita Hernández va presentar com a vedette.

Però ningú no s'ho va creure.

A l'Olympia hi ha el faquir Blacaman. Porta cocodrils mansos com un gos. Serpents (toquem ferro!) que dormen a la vista del públic. Conills que es deixen suggerir. Etcètera, etcètera.

Dissabte, en Blacaman va voler hipnotitzar un pollastre. Mentre el director de pista ens feia saber que la bestiola dormiria tres hores, el gall va fer un hot i va apretar a córrer fins amagar-se.

Després el faquir va fer una becaína, jaient damunt ampolles de vidre trencades; va pujar a peu coix una escala els graons de la qual eren espases i es va estirar ben rigid damunt dues fulles de guillotina. Quan ja estava estirat, li van posar una pedra al damunt del pit i un seu ajudant va picar-li el pit, vaja, la pedra! amb un mall, fins partir-la pel mig.

Finalment, va treure d'una gàbia uns lleons abissinis, i un dels lleons va dir en veu baixa al faquir:

—Què faig, avui: esgarrapo o mossego?

Al Barcelona van debutar Aurora Redondo i Valerià Leon, amb *Marcelino jue por vino*, del tristíssim regecionari Muñoz Seca i del seu soci en afers teatrals Pérez Fernández.

Ja s'ho poden figurar: acudits i més acudits, retruècanos i vinga retruècanos.

El públic es moria de riure. Massa poc!

Glòria Alcaraz, al Nou, va estrenar *La Cibeles*, del mestre Guerrero.

Glòria, el dissabte de glòria, no va aportar cap glòria al teatre liri.

Ho sentim vivament.

Al teatre Studium van obrir *La Barraca*. Són uns estudiants dignes d'aquest nom i que representen Lope de Vega.

El cert és que hi surt més ben parat que no en mans d'Aurea de Sarrià.

Al Foment Autonomista Català van estrenar la farsa de Perudí Martí de Riquer *El triomf de la fonètica*.

L'obra és plena de situacions inverses, de bona comicitat.

I, sobretot, enloc no es parla de Ramon Llull!

Al Romea hem vist la senyora Eugènia Zuffoli, que ja no fa revista, sinó comèdia, i una mica de comèdia del senyor F. Serrano Anguita. La comèdia es diu *Capercita gris*, i el tros que se'n veu, força divertit, el fa la senyora Zuffoli. La resta no se sap qui la fa, però sembla que no la fa ningú.

Prou dissabte de Glòria. Ja toca el torn al diumenge de Pasqua. En un teatre de la Granvia, que si no ho recordem malament se'n diu Casal Català Barcelona, Llucietta Canya va estrenar-hi un vestit de *soirée* negre i un drama que porta el títol de *L'estudiant de Girona*. L'obra passa l'any 1808. Imagineu-vos! Francescos invasors per ací, cants a la llibertat per allà, és un veritable drama.

L'obra és en vers. Un vers molt curiós, certament. Una ratlla és sagarresca, l'altra és pitarresca. Però les acotacions són llucietacanyesques.

L'obra va agradar molt. La gent va agrair, sobretot, la bona fe de Llucietta Canya.

I com que al capdavant és teatre, i teatre català, ho hem trobat tot divinament.

La Comissió.

I bé; deixem-nos de dibuixos, l'assumpte era greu i calia ocupar-nos-en. Sense perdre temps ens dirigirem a casa del popular dibuixant Opisso, simpatitzant del moviment, desitjosos de sortir de dubtes i amb l'esperança d'aconseguir una bona informació, i l'aconsegüirem.

L'Opisso ens va fer entrar a la seva cambra de treball. Portava camisa roja i tenia un vas amb un bolado al damunt de la taula.

—Quin jovent que puja!

el Be... oven

El Govern de la Generalitat ha enviat un representant musical a la capital de Txecoslovàquia.

Trobem molt adient que per a la capital de Txecoslovàquia el Govern envii un Praga.

No, protestem, no! tan sols ho destaquem perquè creiem molt posat en raó, aquell adagi que diu: que qui praga, mana.

L'esdeveniment musical més destacat ha estat el concert que ha donat un violinista català davant el Papa.

Ventatjament contractat, ha lit de la nostra ciutat, en un hidroavió papal X. o. j. Segura Cardinalibus, que sens novetat ha arribat al port de la ciutat del Vaticà.

Roma, 3 1/4 de 15 (urgent).

Hem entrevistat al Papa sobre aquest gran esdeveniment artístic: —No puc dir-vos ni pús... XI d'aquest concert.

—Ens han dit que era una pepa, Papa?

—I ara! si toca com un lleo... XIII.

Tranquils ja, davant d'aquestes manifestacions papals us transmetem el programa del primer concert.

I PART
La eucararorum, Juli César
cant mexicà, Praga
Quo vadis Llongueras? Praga
Cariocus, Nerone
San Jordivus et altris santivus de, calendariarius triumfantivus, Pujolivus.

II PART
Dedicada tota a cançons populars catalanes.

Cantum del Pendonivus, Ego te la encenderum.
L'aïretus frescus de la matinativus.

Un poverus pagesivus. (non rabassairivus!)
Ultimons voluntatis de n'Amelin.
Després d'aquesta última pega qui digué les seves últimes voluntats fou el violinista degut a l'èxit que obtingué.

Al Foment Autonomista Català van estrenar la farsa de Perudí Martí de Riquer *El triomf de la fonètica*.

L'obra és plena de situacions inverses, de bona comicitat.

I, sobretot, enloc no es parla de Ramon Llull!

Al Romea hem vist la senyora Eugènia Zuffoli, que ja no fa revista, sinó comèdia, i una mica de comèdia del senyor F. Serrano Anguita. La comèdia es diu *Capercita gris*, i el tros que se'n veu, força divertit, el fa la senyora Zuffoli. La resta no se sap qui la fa, però sembla que no la fa ningú.

Prou dissabte de Glòria. Ja toca el torn al diumenge de Pasqua. En un teatre de la Granvia, que si no ho recordem malament se'n diu Casal Català Barcelona, Llucietta Canya va estrenar-hi un vestit de *soirée* negre i un drama que porta el títol de *L'estudiant de Girona*. L'obra passa l'any 1808. Imagineu-vos! Francescos invasors per ací, cants a la llibertat per allà, és un veritable drama.

L'obra és en vers. Un vers molt curiós, certament. Una ratlla és sagarresca, l'altra és pitarresca. Però les acotacions són llucietacanyesques.

L'obra va agradar molt. La gent va agrair, sobretot, la bona fe de Llucietta Canya.

I com que al capdavant és teatre, i teatre català, ho hem trobat tot divinament.

La Comissió.

I bé; deixem-nos de dibuixos, l'assumpte era greu i calia ocupar-nos-en. Sense perdre temps ens dirigirem a casa del popular dibuixant Opisso, simpatitzant del moviment, desitjosos de sortir de dubtes i amb l'esperança d'aconseguir una bona informació, i l'aconsegüirem.

L'Opisso ens va fer entrar a la seva cambra de treball. Portava camisa roja i tenia un vas amb un bolado al damunt de la taula.

—Quin jovent que puja!

URQUINAONA

AVUI I CADA DIA
FILMÓFONO

Superant la seva història cinematogràfica amb la seva 5.ª producció nacional

¿QUIEN ME QUIERE A MI?

per LINA YEGROS
i MARY TERE

que quedarà al cor de les multituds, com un fòdol popular

Un cop refet, fou obsequiat amb un esplèndid lux, consistent en pa i aigua, degut a ésser temporada de quaresma, que com se sap a tot el món es bastant magreta.

Corresponsalibus Be Negrescum.

ACTUALIDADES

Per primera vegada a Europa, CINEMA EN RELLEU (Audioscopik)

Presentar per METRO GOLWYN MAYER

El cinema de l'esdevenidor. Figures que s'escapen del llenç... que caminen per l'aire de la sala

EN COLOR I AMB SONORITAT

TEMPESTA SOBRE MEXIC
L'Eisenstein hauria hagut de venir quan hi havia l'Emiliano!

EL BE... LASQUES

Es sindiquen els dibuixants catalans? Opisso ens parla d'aquest apassionant aconeciment artístic.

Al girar una cantonada vàrem topar-nos amb un cartell groc que deia així: "Dibuixants de Catalunya! Ha arribat l'hora de les nostres llibertats! La unió ja la força; sindiqueu-vos sense perdre temps i hauréu resolt la vostra posició social. Guerra a la censura! Guerra als editors! El dibuix és de qui el fa i no de qui el publica! Volem cobrar a tant per centímetre quadrat com els grabadors! Exigim la immediata implantació del dibuix únic a base dels dos que parlen!"

—Encara no l'hem concretat, però, en principi podeu anotar el següent: Abans que tot volem que el dibuixant cobri els dibuixos de multitud a tant la peça.

—Ah, gran murri!—vàrem fer nosaltres.

L'Opisso es va tornar vermell com la seva camisa i va prosseguir: —Exigirem quinze dies de va-

Sala Parés

DE L'11 AL 24 D'ABRIL
EXPOSICIONS DE PINTURA DE

F. DOMINGO
i
V. SOLE JORBA

LA REGLA SUSPESA

TORNARA RAPIDAMENT I SENSE PERILL AMB

Perles FEMI

Unic producte d'acció segura per al fi que ha estat creat
REBUTGEU IMITACIONS QUE APROFITEN LA FAMA
D'AQUEST CELEBRE PRODUCTE-VENDA A FARCIES.

cances i cobrarem les hores extraordinàries.

—I quines seran les hores extraordinàries?

—A partir del moment que comencem a passar el dibuix amb tinta xino ho seran totes.

—Ansià!

—Hem d'anar a la unificació de preus, car, això és el més urgent i és en aquest punt que es bassarà tota la nostra campanya.

—Així tant cobrarà en Junceda com l'Helios Gómez; l'Apa com en Bartolí, vós com en Garrofa?

—Tots som iguals i el llapif ens agermana.

—Doncs, no hi veiem la punta.

—Bé; de totes maneres ara ens hem de reunir; s'han de redactar les bases.

—On s'efectuarà la primera reunió?

—Em penso que serà al "Mercat del Ninot".

—Ho trobem justificadíssim.

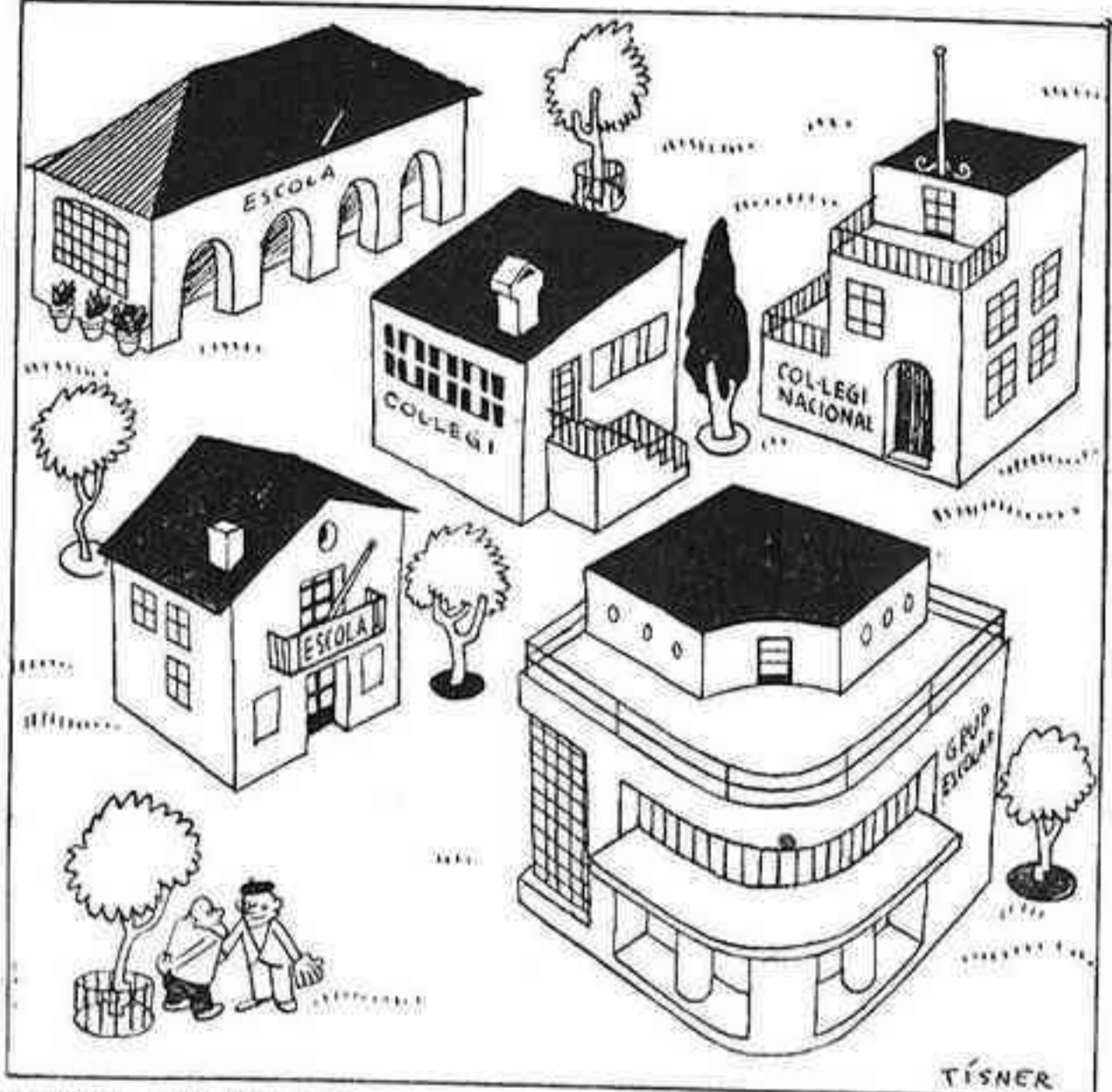
—I doncs, què us pensàveu?

—Ens pensàvem...

No vàrem poder acabar la frase perquè en aquell instant varen entrar fent gran avallot tres dibuixants que s'havien declarat en vaga. L'Opisso, tot acompanyant-nos amablement a la porta es disculpà:

—Perdoneu, però primer són els de la classe.

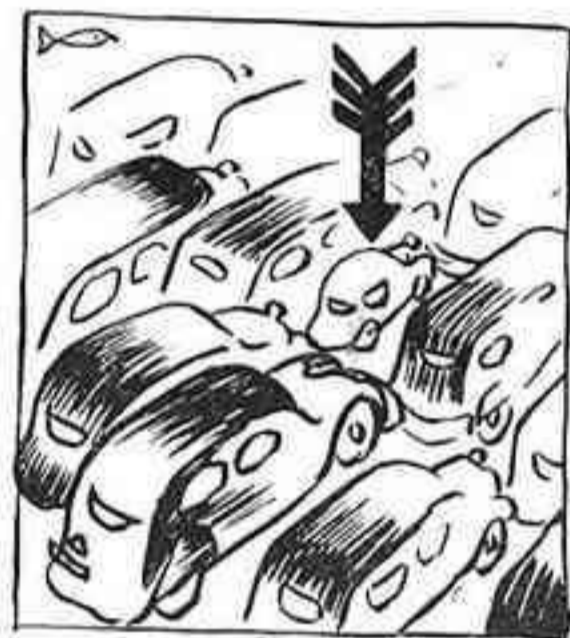
I abaixant la veu ens va dir: —Són els sense-xisto".

UN DEL PARALLEL

—No sé perquè tantes escoles si després tampoc no deixen ensenyar.

El consell de la setmana

I UN BE!

Obstruccions que obstruccionaràs. Es una feina com una altra qualsevol.

I don Niceto va passar-se vuit dies enfeinatíssim.

I el setè va descansar. I els àngels no li feien la feina: però li feien l'article.

L'article 81.

Que deia: O Prieto o Priego.

I va haver de priegar.

En canvi, el President de Letònia ha arribat fins al terme del seu mandat.

Es veu que això és qüestió de Letònia.

Noves eleccions? Sí; però tot hom ja ha votat que el millor paper és el de barba.

El Negus ha demanat un retrat als 13 components del Comitè dels 15.

N'ha rebut 25.

S'ignora qui serà el nou President de la República. L'únic que se sap és que fumarà amb paper Jean.

Ha estat inaugurat el monument a Pi i Margall.

I un be? No, que és veritat!

Escollint les "saetas" amb aparrell de ràdio Universitat quedaven clavades a l'oida.

Espanya del magistrado de la Audiencia de Lérida, don Carlos Saubert, para que entienda en los hechos delictivos en ocasión de la inspección de los frutos agrarios que con este motivo tergan los distintos juzgados de toda España.

Un jutge especial per les fruites agres. ¡Ja era hora! Menys mal que ara sabrem a qui dirigir-nos quan un meló surti dolent.

INTIMITATS

El dimecres passat, "La Publicitat", junt amb la informació de la destitució del senyor Alcalá-Zamora publicava un telegrama que es titulava així:

La promesa del senyor Martínez Barrio.

Té. Tot just proclamat i ja s'ocupa de la seva vida íntima.

APRECIACIONS

El diumenge, dia 5, "La Vanguardia" publicava la nota següent:

Novel·lista premiat.—El alcalde, don Carlos Pi i Sunyer, ha sido complimentado por don Sebastián Juan y Arbó, ganador del premio del "Club de Novelistas", que concede el Ayuntamiento de Barcelona, quien le entregó un ejemplar de la obra premiada "Camins de nit".

Ben mirat, el que fou premiat fou l'alcalde que es el que va rebre, com a premi del premi, una novel·la.

DEMOCRACIA

El dimarts de l'altra setmana "La Vanguardia" publicava una ressenya d'un acte inaugural que deia:

"A continuació el niño A. Coñejero concedió la palabra al doctor Jaime Serra Hunter, quien manifestó su estima por la labor que desarrolla el Ateneo".

Està bé que es respecti el programa del Front d'Esquerra, però arribar a l'extrem de que el senyor Serra Hunter esperi a parlar fins que la quitalla l'autoritzi, és fer-ne una mica massa.

PUNTUALITZANT

"La Rambla" de dissabte deia que Joe Brown:

Abans d'haver triomfat a Califòrnia, va néixer a la petita població d'Holgate a Ohio.

Del qual es despren que fou després de néixer que triomfà al cinema, i no abans.

Les coses clares.

UN HOME D'IDEALS

Del "Ciero" del divendres:

Como quiera que no habia podido encontrar trabajo ideó para vengarse del que consideraba autor de sus desdichas, vengarse, y se presentó en su despacho disparándole un cargador de su pistola, dándole a la fuga.

Per vengarse d'algú, fet i fet, no hi ha com la venjança.

MOROS AMICS

"La Rambla" del dia 6 publicava una enquesta sobre feminisme. A la pregunta: Podríeu definir-nos el vostre concepte de dona ideal?, el senyor Ossorio i Gallardo responia així:

Millor serà que ho demani a un moro de trenta anys. L'opinió del que ha travessat ja la ratlla dels seixanta no pot interessar ningú.

I nosaltres que ens pensàvem que el senyor Ossorio era tan cristià!

EL CATALA TAL COM S'ESCRIU

"La Publicitat" de dijous parlava del successos del carrer de Fiveller i referint-se a les armes i els senyals, deia:

A les armes ha havia la insígnia del Sometent. També es trobaren dues "capusakas" disparades en l'habitació del despatx i un impacte a la ràdio de l'habitació on es trobava el propietari del pis.

—D'on has tret aquest cistell d'ous?
—Me l'ha donat un desconegut a la Plaça d'Espanya.

Aquestes "capusakas" disparades, deu ésser allò que els polonesos en diuen càpsules.

ATENCIIONS SOSPILOSES

"Ultima Hora" del dia 6, publicava el següent titular a tota plana:

"L'atenció política del moment està fitxada en la sessió de demà al Parlament."

Fitxada? Mau!

JUSTICIA

En la secció de Tribunals del dimecres, corresponent al "Diario de Barcelona" hi havia la següent causa:

"En la secció segunda compareció el procesado José Gallego Sánchez, quien fué a jugar al frontón, quedose sin dinero y pidió a uno de los corredores de aquel centro.

Como quiera que se marchó sin devolver el dinero fué denunciado y el fiscal pidió para el acusado la pena de dos meses y un día de arresto y la indemnización correspondiente al corredor del frontón".

Si acceptem que en els frontons no hi han altres corredors que els que comuniquen amb la porta de sortida, no és possible explicar-nos com es va fer la denúncia i com es podria fer efectiva la indemnització.

EL BEN PLANTAT

El Barcelona, en el penúltim partit de Lliga, ha vençut el Betis per 1 a 0.

Seria exagerat que diguéssim que aquesta diferència és aclaparadora de la mateixa manera que pecaríem d'injustos si no consignàvem que els bètics ferer tots els possibles per no perdre per aquest marge. Si, senyors, el Betis estigué treballant tota la tarda, procurant que el Barça el passés per la pedra amb una pallissa que fes història, però els seus esforços no foren correspostos. Ells prou s'escarassaven a fer-ho malament, i a lliurar pilotes als davanters blaugranes, però es veu que estava escrit que els representants de les nostres llibertats no havien de succeir, i no succeïren. I es passaren els noranta minuts fent el joc de "teva, meva, deixa-la, i ara em toca a mi" davant la porta de l'Urquiaga, i només una vegada la pilota es decidí a justificar el sou de l'home del marcador.

Si algun dia senten a dir que a l'Urquiaga, el porter del Betis, li ha tocat la rifa, cregut-s'ho tot seguit. Té sort per treure tantes rifes com pilotes.

I si algun dia senen a dir que al rellí Crespo li han fet un cap nou, no en dubtin, i al mateix temps, si no és demanar massa, gairebé ens atrevirem a dir que no ho lamentessin.

Abans de començar, una senyoreta disfressada de "miss" i que seia a la llotja presidencial, saltà al camp i xutà la pilota amb tota l'ànima.

Això als "toros" està castigat amb quinze diumenges seguits a l'ombra, i en canvi a les Corts aquesta senyoreta fou felicitada i acompanyada amablement a la llotja.

Sempre hem dit que el futbol era un espectacle bàrbar i atresat!

EL BE...RNAT METGE

LA PROXIMA DIADA DEL LLIBRE

Heus ací la llista dels llibres que els autors catalans han estat a punt de posar a la venda amb motiu de la pròxima Diada del Llibre:

Carles Soldevila: Adam, novel·la. (Important descompte als poseïdors d'Eva.)

Joan Santamaria: El paradís terrenal, novel·la.

Manuel Brunet: Manual pràctic per a ús del xampany de la victòria. Consells i orientacions polítiques singularment indicades per a campanyes electorals.

Carles Rindreu: Durrera el micrófon. Radiacions radiofòniques inòdites. Edició en paper celofana.

Josep Palau: La russificació del cinema. Assaig sobre el cinema soviètic. Preu de venda: venut a l'or de Moscou.

Josep M. de Sagarra: Balada dels olis pesats. Poesia moderna. Il·lustracions de Miquel Villà. Pes del llibre, compres les il·lustracions de Villà, 10 quilos.

Delfi Dalmau: Poliglòtisme passiu a base de passivitat activa. Assaig? Estudi? Orientació? Un acte d'afirmació pedagògica per a ús de poliglòts en servei actiu.

Jeroni Moragues: El petit matern i el pit patenr. Estudi psicotècnic sobre l'infant durant el període lèctic.

Sebastià Gasch: Influència de la "Nina de los Peines" en la sardanística catalana. Resum del musical nostrat amb fotografies de Galan.

J. V. Foix K. R. T. U. Un fetge com una rajada i la trenca blanca. Poemes avantguardistes amb una biografia de l'autor per Manuel de Montoliu.

Prudenci Bertrana: Històries de caceria per la Selva (del Camp); dibuixos de Llaveries.

Aurora errana: El somriure africà de la noia oceànica. Reportatge. Servei de fotos a càrrec de l'arxiu de "Pontalifa".

Francesc Trabat: Moment musical de Schubert. Novel·la. Edicions "La Mirada".

Maria Teresa Vernet: Les algues verdes. Novel·la. "Edicions Proa". Agustí Escalasans: 375 375 ritmes a preu de fàbrica. Recull.

Sebastià Sánchez Juan: 40 H. P. Poemes. Tiratge limitat.

Joan Alavedra: El fet del "Dia... Gráfico. Reportatge periodístic de caire anecdòtic.

Frontón Novedades

Corts Catalanes, 638
Tots els dies tarda i nit grans partits a quinielas pels asos de la pala.

ELS MILLORS PREUS

RADIO UNIVERSITAT

ELS MILLORS RADIOS

"FEARE" TOT EUROPA

"FEARE" TOT EUROPA

PHILIPS

PHILIPS

PHILIPS

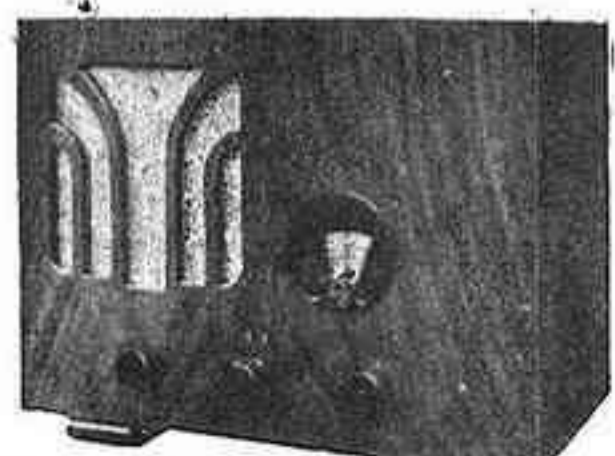
PHILIPS

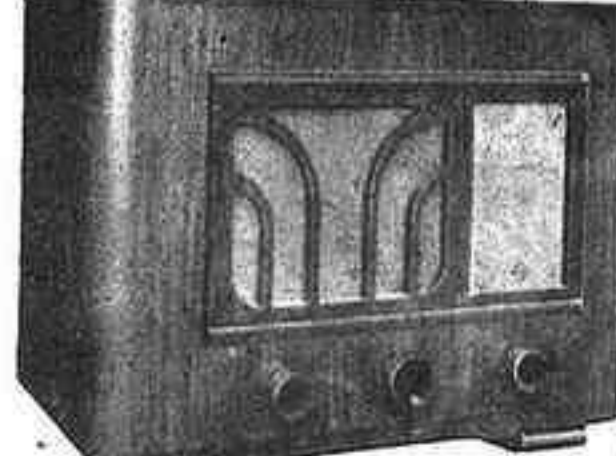
4 vàlvules, 350 Ptes.

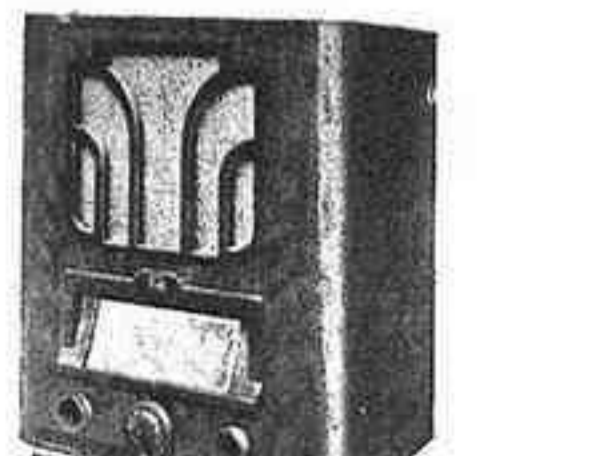
5 vàlvules, 390 Ptes.

MODEL 520 A Ptes. 495

MODEL 510 Ptes. 550

MODEL 525 Ptes. 725

EL CREUER DE L'ETER Ptes. 1575

30 MESOS DE GARANTIA ABSOLUSA

RONDA UNIVERSITAT, NUM. 1 - TELEFON 23132

GRANS FACILITATS DE PAGAMENT

SUCURSAL: PASSEIG DEL TRIOMF, 70 (P.N.) - TELEFON 55241